

Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍ ADVOKÁTKY
JULIANE KOKOTT
přednesené dne 25. ledna 2018¹

Věc C-671/16

**Inter-Environnement Bruxelles ASBL,
Groupe d'Animation du Quartier Européen de la Ville de Bruxelles ASBL,
Association du Quartier Léopold ASBL,
Brusselse Raad voor het Leefmilieu ASBL,
Pierre Picard,
David Weytsman
proti
Région de Bruxelles-Capitale**

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Státní rada, Belgie)]

„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 2001/42/ES – Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí – Plány a programy – Definice – Pásmové nařízení o oblastním územním plánování“

I. Úvod

1. Dvojice pojmů „plány a programy“ má zásadní význam pro vymezení oblasti působnosti směrnice o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí² [dále jen „směrnice SEA“, přičemž zkratkou „SEA“ je míněno „strategic environmental assessment“ („strategické posuzování vlivů na životní prostředí“)]. Soudní dvůr sice nedávno upřesnil výklad tohoto pojmu³, avšak jak se ukazuje ve věci Thybaut a další (C-160/17), ve které k dnešnímu dni rovněž předkládám stanovisko, stále ještě vyvstávají otázky, na které je v této souvislosti třeba nalézt odpověď.

2. Předmětem projednávané věci je pásmové nařízení o oblastním územním plánování, které obsahuje určitá pravidla provádění stavebních projektů v evropské čtvrti v Bruselu. Zejména Belgie však toto řízení využívá k naléhání na to, aby byly z oblasti působnosti směrnice SEA vyloučeny obecné právní předpisy podobající se zákonným právním úpravám.

1 – Původní jazyk: němčina.

2 – Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 (Úř. věst. 2001, L 197, s. 30; Zvl. vyd. 15/06, s. 157).

3 – Rozsudek ze dne 27. října 2016, D'Oultremont a další (C-290/15, EU:C:2016:816, bod 49).

II. Právní rámec

A. Unijní právo

3. Cíle směrnice SEA vyplývají zejména z článku 1:

„Cílem směrnice je zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a přispět k zahrnutí úvah o životním prostředí do přípravy a přijetí plánů a programů s cílem podporovat udržitelný rozvoj stanovením, aby v souladu s touto směrnicí některé plány a programy, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, podléhaly posouzení vlivů na životní prostředí.“

4. Plány a programy definuje čl. 2 písm. a) směrnice SEA:

„Pro účely této směrnice se:

- a) ‚plány a programy‘ rozumějí plány a programy včetně těch, které jsou spolufinancovány Evropským společenstvím, a rovněž jejich veškeré změny:
- které podléhají přípravě nebo přijetí orgánem na národní, regionální nebo místní úrovni nebo které připravuje úřad pro legislativní proces tak, aby mohly být přijaty parlamentem nebo vládou, a
  - které jsou vyžadovány právními a správními předpisy.“

5. Pro věc v původním řízení má význam zejména povinnost provádět strategické posuzování vlivů na životní prostředí podle čl. 3 odst. 2 písm. a):

„S výhradou odstavce 3 se posouzení vlivů na životní prostředí provádí u všech plánů a programů,

- a) které se připravují v odvětvích zemědělství, lesnictví, rybolovu, energetiky, průmyslu, dopravy, nakládání s odpady, vodohospodářství, telekomunikací, turistiky, územního plánování nebo využívání půdy a které stanoví rámec pro budoucí schvalování záměrů uvedených v přílohách I a II [směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí⁴] [...]“

B. Vnitrostátní právo

6. Předmět a způsob přijímání nařízení o územním plánování upravují články 88 a 89 Code bruxellois de l'aménagement du territoire (bruselského zákoníku územního plánování).

III. Skutkový stav a žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

7. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se zakládá na žalobě podané Inter-Environnement Bruxelles a další, znějící na zrušení vyhlášky vlády regionu Brusel-hlavní město (Belgie) ze dne 12. prosince 2013, již se schvaluje pásmové nařízení o oblastním územním plánování a obsah spisu k žádosti o osvědčení a územní povolení pro oblast ulice rue de la Loi a jejího okolí.

4 – Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. 2011, L 26, s. 1), naposledy změněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/52/EU ze dne 16. dubna 2014 (Úř. věst. 2014, L 124, s. 1).

8. Takzvaná „pásmová“ nařízení o oblastním územním plánování vymezují v podstatě normy, jež se v dané městské čtvrti (zóně) použijí na stavby (výška, typ, zarovnání, zábor, střecha, anténa), volné stavební plochy (minimální rozlohy, úprava) a otevřená (veřejná) prostranství. Tyto normy nahrazují v dané čtvrti obecné normy uvedené v (základním) oblastním nařízení o územním plánování.

9. Dne 12. prosince 2013 přijala vláda nařízení, které bylo napadnuto v projednávané věci.

10. V tentýž den vláda vydala také vyhlášku k provedení návrhu na vymezení územní podoby ulice rue de la Loi a jejího okolí uvnitř evropské čtvrti prostřednictvím zvláštního plánu využití půdy. Tato vyhláška zejména upravuje využití pro bytové jednotky, kanceláře, obchody, hotely a zařízení obecného zájmu či veřejných služeb. Zabývá se také cestami, parkováním a přístupem k lokalitě. Tato vyhláška byla předmětem žaloby na neplatnost, která byla zamítnuta jiným rozsudkem Státní rady (Belgie) ze dne 14. prosince 2016.

11. V rámci tohoto řízení pokládá Státní rada Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je nutno ustanovení čl. 2 písm. a) směrnice SEA vykládat tak, že pojem ‚plány a programy‘ zahrnuje nařízení o územním plánování přijaté regionálním orgánem, které:

- obsahuje kartografický plán vytyčující oblast jeho působnosti, která je omezena na jedinou čtvrtě, a v rámci této oblasti vymezuje různé bloky, na něž se uplatní rozdílná pravidla rozmístění a výšky staveb; a
- obsahuje rovněž konkrétní ustanovení týkající se územního plánování pro zóny v okolí staveb, jakož i přesné údaje o místní působnosti některých pravidel, jež stanoví, a to při zohlednění ulic, rovných kolmic na tyto ulice a vzdáleností vůči zarovnání těchto ulic; a
- sleduje cíl přestavby dotčené městské čtvrti a
- stanoví pravidla pro obsah spisu k žádosti o územní povolení, jež podléhají posouzení vlivů na životní prostředí v této čtvrti?

12. Písemná vyjádření předložily Inter-Environnement Bruxelles a další, Belgické království, Česká republika a Evropská komise. S výjimkou České republiky se tito účastníci spolu s Dánským královstvím zúčastnili jednání, které se konalo dne 30. listopadu 2017, jehož předmětem bylo jak toto řízení, tak řízení ve věci C-160/17, Thybaut a další.

IV. Právní posouzení

13. Státní rada chce zjistit, zda má být sporné pásmové nařízení o územním plánování považováno za plán nebo program ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice SEA.

14. V tomto ohledu je nejprve třeba krátce pojednat o „definici“ plánů a programů uvedené v čl. 2 písm. a) směrnice SEA a poté o výkladu této dvojice pojmů provedeném Soudním dvorem. Na tomto základě mohou být poskytnuta vodítka pro posouzení otázky, zda má být sporné nařízení o územním plánování považováno za plán nebo program, a nakonec je třeba objasnit námítky, které vznášejí zejména Belgie proti rozhodovací praxi Soudního dvora.

A. K článku 2 písm. a) směrnice SEA

15. Podle čl. 2 písm. a) směrnice SEA označuje výraz „plány a programy“ takové plány a programy, včetně jejich změn, které *zprv* podléhají přípravě nebo přijetí orgánem na národní, regionální nebo místní úrovni nebo které připravuje úřad pro legislativní proces tak, aby mohly být přijaty parlamentem nebo vládou, a *zadruhé* jsou vyžadovány právními a správními předpisy

16. Tyto dvě podmínky nejsou v projednávaném případě zpochybňovány. Nařízení o územním plánování bylo vydáno regionálním orgánem, a sice vládou regionu Brusel-hlavní město. A co se týče druhé podmínky, žádost o rozhodnutí o předběžné otázce sice neobsahuje žádný odkaz na povinnost přijmout nařízení o územním plánování, nicméně v tomto ohledu stačí, že opatření je upraveno vnitrostátními právními a správními předpisy, které určují orgány příslušné pro jejich přijímání, jakož i postup jejich přípravy⁵. Články 88 a 89 bruselského zákoníku územního plánování uvedené v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce obsahují příslušnou právní úpravu týkající se nařízení o územním plánování.

17. Nařízení o územním plánování, které je předmětem tohoto sporu, tudíž splňuje podmínky vyplývající z čl. 2 písm. a) směrnice SEA.

B. K výkladu dvojice pojmů „plány a programy“ ve světle rozsudku D'Oultremont

18. Státní radě nejde ve skutečnosti o čl. 2 písm. a) směrnice SEA, nýbrž o to, zda jsou naplněny další znaky významné pro to, zda je opatření, jako pásmové nařízení o územním plánování, které je předmětem tohoto sporu, plánem nebo programem.

19. Výchozím bodem pro zodpovězení této otázky je skutečnost, že jak vyplývá z bodu 4 odůvodnění směrnice SEA, posuzování vlivů na životní prostředí je důležitým nástrojem pro zahrnutí úvah o životním prostředí do přípravy a přijímání některých plánů a programů⁶. Vymezení dvojice pojmů „plány a programy“ ve vztahu k jiným opatřením, na která se nevztahuje oblast věcné působnosti směrnice, se rovněž musí řídit základním cílem uvedeným v jejím článku 1, kterým je podrobit plány a programy, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, posouzení vlivů na životní prostředí⁷. Proto je s ohledem na účel této směrnice, který spočívá v zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí, nutno ustanovení ohraničující oblast její působnosti, a zejména ustanovení definující opatření, která jsou zamýšlena touto směrnicí, vykládat široce⁸.

20. Dosavadní judikatura se v zásadě týkala plánů a programů, pro které přicházelo v úvahu posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 3 odst. 2 písm. a) směrnice SEA. Podle tohoto ustanovení se posouzení vlivů na životní prostředí provádí u všech plánů a programů, které se připravují v odvětvích zemědělství, lesnictví, rybolovu, energetiky, průmyslu, dopravy, nakládání s odpady, vodohospodářství, telekomunikací, turistiky, územního plánování nebo využívání půdy a které stanoví rámec pro budoucí schvalování *záměrů* uvedených ve směrnici o posuzování vlivů na životní prostředí. Rámec pro schvalování *záměrů*, na které se nevztahuje směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí, navíc může podle čl. 3 odst. 4 směrnice SEA vyvolat nutnost provést posouzení vlivů na životní prostředí⁹.

5 – Rozsudek ze dne 22. března 2012, Inter-Environnement Bruxelles a další (C-567/10, EU:C:2012:159, bod 31).

6 – Rozsudek ze dne 27. října 2016, D'Oultremont a další (C-290/15, EU:C:2016:816, bod 38).

7 – Rozsudek ze dne 27. října 2016, D'Oultremont a další (C-290/15, EU:C:2016:816, bod 39).

8 – Rozsudky ze dne 22. března 2012, Inter-Environnement Bruxelles a další (C-567/10, EU:C:2012:159, bod 37), ze dne 10. září 2015, Dimos Kropias Attikis (C-473/14, EU:C:2015:582, bod 50), a ze dne 27. října 2016, D'Oultremont a další (C-290/15, EU:C:2016:816, bod 40).

9 – Pro úplnost je však třeba připomenout, že existuje minimálně jedna další povinnost provést posouzení vlivů plánů a programů na životní prostředí, která nezávisí na rámci pro schvalování *záměrů*, a sice čl. 3 odst. 2 písm. b) směrnice SEA. Podle tohoto ustanovení musejí být posouzeny plány a programy, u kterých je vyžadováno zvláštní posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. 1992, L206, s. 7; Zvl. vyd. 15/002, s. 102), které zahrnuje jen část vlivů na životní prostředí.

21. Vymezení rámce pro následná rozhodnutí je charakteristické pro opatření, která jsou součástí hierarchie právních úprav. Tyto úpravy jsou přitom tím konkrétnější, čím více se blíží konečné rozhodnutí v jednotlivém případě, například stavební povolení. Současně jsou však při rozhodnutí v jednotlivém případě případné prostory pro uvážení omezeny zpravidla již opatřeními vyšší právní síly, a to v případě stavebního povolení například právními předpisy o možném zastavění nebo využití určitých ploch. V tomto hierarchickém modelu má směrnice SEA zajistit, aby byly normy, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, přijímány teprve, když se posoudí tyto vlivy¹⁰.

22. Za těchto okolností musí být zvaženo rozhodnutí Soudního dvora ve věci D'Oultremont: Podle něj se dvojice pojmů „plány a programy“ „týká veškerých aktů, kterými se stanovením pravidel a kontrolních postupů, které se použijí v dotčeném odvětví, vymezuje podstatný soubor kritérií a podmínek pro schvalování a provádění jednoho nebo více z projektů, které mohou mít významný vliv na životní prostředí“¹¹.

23. Tento výklad dvojice pojmů „plány a programy“ poskytnutý v rozsudku D'Oultremont má na jedné straně zajistit v hierarchii právních úprav posouzení vlivů na životní prostředí u předpisů, které mají významný vliv na životní prostředí. Na druhé straně však má také ve smyslu pravidla *de minimis* zabránit tomu, aby již samostatné stanovení jednotlivých kritérií nebo podmínek vyvolalo nutnost provést posouzení vlivů na životní prostředí.

24. Dánsko proto zdůrazňuje, že podstatný soubor kritérií a podmínek předpokládá velké množství norem a tyto normy navíc musí mít určitou váhu.

25. *Kvantitativní* přístup, který se zaměřuje na množství norem, mě však nepřesvědčil. Soudní dvůr totiž rovněž zdůraznil, že je třeba zamezit možným strategiím obcházení povinností stanovených ve směrnici SEA, jež mohou mít podobu roztržštěných opatření, čímž by se snižoval užitečný účinek této směrnice¹².

26. Konkretizace kritéria „podstatného souboru“ by se tudíž měla *kvalitativně* řídit cílem uvedeným zejména v článku 1 směrnice SEA, kterým je podrobit plány a programy, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, posouzení vlivů na životní prostředí¹³.

27. Stanovení kritérií a podmínek pro schvalování a provádění záměrů, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, je proto třeba považovat za podstatný soubor, a tudíž plán nebo program, pokud tyto vlivy záměrů na životní prostředí vyplývají právě z dotčených kritérií a podmínek. Pokud stanovená kritéria a podmínky naopak nemohou mít významný vliv na životní prostředí, není dán podstatný soubor, a tedy ani žádný plán nebo program.

28. Při zkoumání otázky, zda jde o plán či program ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice SEA, je tedy třeba posoudit, zda normy stanovené v příslušném opatření mohou mít významný vliv na životní prostředí.

C. K použití kritérií pro „plány a programy“

29. Ve věci v původním řízení přísluší Státní radě přezkoumat, zda sporné pásmové nařízení o územním plánování splňuje kritéria, která byla právě formulována.

10 – Návrh směrnice Rady o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí, COM(1996) 511 final, s. 6. K tomu viz mé stanovisko ve spojených věcech *Terre wallonne a Inter-Environnement Wallonie* (C-105/09 a C-110/09, EU:C:2010:120, body 31 a 32) a z dnešního dne ve věci *Thybaut a další*, (C-160/17, bod 37).

11 – Rozsudek ze dne 27. října 2016, *D'Oultremont a další* (C-290/15, EU:C:2016:816, bod 49).

12 – Rozsudek ze dne 27. října 2016, *D'Oultremont a další* (C-290/15, EU:C:2016:816, bod 48).

13 – V tomto smyslu viz rozsudky ze dne 28. února 2012, *Inter-Environnement Wallonie a Terre wallonne* (C-41/11, EU:C:2012:103, bod 40), ze dne 22. března 2012, *Inter-Environnement Bruxelles a další* (C-567/10, EU:C:2012:159, bod 30), a ze dne 27. října 2016, *D'Oultremont a další* (C-290/15, EU:C:2016:816, bod 39).

30. Při tomto přezkumu by mohlo mít význam, zda pásmové nařízení o územním plánování podle žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce zahrnuje zejména právní úpravu týkající se místa a výšky staveb, jakož i konkrétní ustanovení týkající se územního plánování pro zóny v okolí staveb, a zda celkově sleduje cíl přestavby dotčené městské čtvrti. Podle toho, jak byla tato kritéria a podmínky definovány, mohou mít významný vliv na životní prostředí v městských oblastech, a sice na místní klima a na biologickou rozmanitost.

31. Naproti tomu není na první pohled zjevné, do jaké míry by mohla mít vliv na životní prostředí právní úprava týkající se obsahu spisu žádosti o územní povolení, jež podléhají posouzení vlivů na životní prostředí v této čtvrti.

D. K námitkám vzneseným Belgií

32. Belgie ovšem namítá, že sporné pásmové nařízení o územním plánování nemůže být plánem nebo programem již proto, že se jedná o obecnou úpravu mající sílu zákona.

33. Ve skutečnosti nelze vyloučit, že dokonce i zákon navrhovaný vládou členského státu, který je schválen parlamentem, splňuje všechny podmínky stanovené v čl. 2 písm. a) směrnice SEA. I zákon je totiž upraven ve vnitrostátních právních předpisech, a sice v příslušné Ústavě, která v tomto ohledu stanoví příslušné „orgány“ a postup přípravy.

34. Je však třeba připomenout, že Soudní dvůr správně zamítl jak kategorické vyloučení legislativních opatření ze dvojice pojmů „plány a programy“, jakož i analogii ke kategoriím vyplývajícím z Aarhuské úmluvy¹⁴ a Kyjevského protokolu¹⁵. Zaprvé legislativní opatření jsou výslovně součástí definice obsažené v první odrážce čl. 2 písm. a) směrnice SEA¹⁶ a zadruhé se směrnice SEA odlišuje od Aarhuské úmluvy a Kyjevského protokolu v tom, že v ní nejsou obsažena právě zvláštní ustanovení pro politiky nebo obecné předpisy, které by vyžadovaly odlišení od „plánů a programů“¹⁷.

35. Ani pokus Belgie vykládat dvojici pojmů „plány a programy“ podstatně úžeji, než je tomu v rozsudku D'Oultremont, není přesvědčivý.

36. Belgie by v zásadě chtěla zahrnout v první řadě konkrétní programy správních orgánů, v jejichž rámci si orgány stanoví určité cíle a definují prostředky, které je třeba použít, jakož i časový rámec.

37. Tomuto pojetí je třeba vytknout, že dvojice pojmů „plány a programy“ právě nezahrnuje pouze programy, nýbrž i plány. Plány lze zahrnout do pragmatického pojetí Belgie nanejvýš velmi nepřímou, jelikož tyto mají upravovat zpravidla nejen jednání orgánů, nýbrž především záměry soukromých subjektů, byť jen nepřímou prostřednictvím podmínek pro udělení povolení. To vyplývá zejména i z čl. 3 odst. 2 písm. a) a čl. 3 odst. 4 směrnice SEA. Předmětem ani jedné z variant povinnosti provést posouzení nejsou v první řadě programy, nýbrž vždy rámec pro povolování záměrů. Cílem směrnice SEA je totiž zajistit posouzení vlivů norem týkajících se plánování, které jsou rozhodující pro záměry podléhající směrnici o posuzování vlivů na životní prostředí, na životní prostředí¹⁸.

14 – Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí z roku 1998 (Úř. věst. 2005, L 124, s. 4), přijatá rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. 2005, L 124, s. 1).

15 – Protokol o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí z roku 2003 (Úř. věst. 2008, L 308, s. 35), přijatý rozhodnutím Rady 2008/871/ES ze dne 20. října 2008 (Úř. věst. 2008, L 308, s. 33).

16 – Rozsudky ze dne 17. června 2010, Terre wallonne a Inter-Environnement Wallonie (C-105/09 a C-110/09, EU:C:2010:355, bod 47), a ze dne 27. října 2016, D'Oultremont a další (C-290/15, EU:C:2016:816, bod 52).

17 – Rozsudek ze dne 27. října 2016, D'Oultremont a další (C-290/15, EU:C:2016:816, bod 53).

18 – Viz odkazy uvedené výše v poznámce pod čarou 10.

38. A konečně, Belgie zdůrazňuje nedostatek právní jistoty vyplývající z judikatury Soudního dvora, jelikož tato se vztahuje na celou řadu obecných právních úprav, které byly přijaty od uplynutí lhůty pro provedení směrnice SEA, aniž by bylo provedeno posouzení vlivů na životní prostředí.

39. Tato nejistota je však alespoň zčásti zmírněna rozsudkem Association France Nature Environnement z loňského roku, který vnitrostátním soudům umožňuje zachovat za určitých podmínek a na přechodné období účinky opatření, která byla přijata v rozporu se směrnicí SEA¹⁹.

40. Je tedy třeba konstatovat, že námitky Belgie nelze přijmout.

41. Chtěla bych ovšem poznamenat, že judikatura Soudního dvora zřejmě skutečně rozšířila oblast působnosti směrnice SEA více, než zamýšlel zákonodárce a než mohly předpokládat členské státy. To však podle mého názoru nevyplývá z definice dvojice pojmů „plány a programy“, nýbrž z výkladu pojmového znaku ve smyslu druhé odrážky čl. 2 písm. a), podle níž mají být tyto plány a programy vyžadovány právními a správními předpisy.

42. Jak bylo řečeno, v tomto ohledu postačí, pokud je opatření upraveno ustanoveními vnitrostátních právních a správních předpisů, která určí orgány příslušné pro jejich přijímání, jakož i postup jejich přípravy²⁰. Není tedy třeba, aby existovala spíše vzácná povinnost přijmout dané opatření, nýbrž postačí, pokud je k dispozici jako možný prostředek. Tím dochází k podstatnému rozšíření povinnosti provádět posouzení vlivů na životní prostředí. Jak jsem již uvedla, tento výklad zaměřující se na oprávněný cíl rozsáhlého posuzování vlivů všech relevantních opatření na životní prostředí²¹ protirečí zjevné vůli zákonodárce²². Supreme Court (Nejvyšší soud) jej proto ostře kritizoval²³, avšak nepředložil Soudnímu dvoru v tomto ohledu žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

43. Tato judikatura však není zpochybňována ani projednávanou žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce, ani zúčastněnými stranami. Soudní dvůr by se jí proto neměl z vlastní iniciativy v tomto řízení zabývat, ani ji zkoumat, nýbrž by ji měl vyhradit pro vhodnější řízení.

V. Závěry

44. Navrhuji tedy, aby Soudní dvůr rozhodl takto:

„Při zkoumání otázky, zda jde o plán nebo program ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 2001/42/ES o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí, je třeba posoudit, zda normy stanovené v příslušném opatření mohou mít významný vliv na životní prostředí.“

19 – Rozsudek ze dne 28. července 2016, Association France Nature Environnement (C-379/15, EU:C:2016:603).

20 – Rozsudek ze dne 22. března 2012, Inter-Environnement Bruxelles a další (C-567/10, EU:C:2012:159, bod 31).

21 – Rozsudek ze dne 22. března 2012, Inter-Environnement Bruxelles a další (C-567/10, EU:C:2012:159, bod 30).

22 – Stanovisko ve věci Inter-Environnement Bruxelles a další (C-567/10, EU:C:2011:755, body 18 a 19).

23 – HS2 Action Alliance Ltd, R (on the application of) v The Secretary of State for Transport & Anor [2014] UKSC 3, body 175–189.